

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและการพัฒนาประเทศ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองในด้านต่างๆ ตลอดช่วงชีวิต การจัดการศึกษาให้สามารถกระจายโอกาสทางการศึกษาในทุกระดับอย่างมีคุณภาพจึงเป็นสิ่งจำเป็น อย่างไรก็ตาม ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน การบริหารและการจัดการศึกษายังมีลักษณะของการรวมศูนย์อำนาจอยู่ที่ส่วนกลาง ทำให้การดำเนินการเกิดความล่าช้า ไม่คล่องตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งท้องถิ่นและชุมชนไม่มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมและรับผิดชอบในการจัดการศึกษา สถานศึกษาเองก็ไม่สามารถจัดการศึกษาได้อย่างหลากหลาย และไม่สามารถตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นและชุมชนได้

จากสภาพดังกล่าว รัฐได้ตระหนักถึงปัญหาที่เกิดขึ้นโดยตลอด และได้มีการกำหนดนโยบายไว้อย่างชัดเจนในการกระจายอำนาจการศึกษา ดังจะเห็นได้จากแนวนโยบายในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ซึ่งเป็นแผนแม่บทในการจัดการศึกษาได้กำหนดให้กระจายอำนาจไปสู่ท้องถิ่นและสถานศึกษาเพื่อให้สถานศึกษามีความคล่องตัวในการบริหารและจัดการภายในของสถานศึกษา ตลอดจนสนับสนุนให้บุคคลและองค์กรในชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการจัดการศึกษาของชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2539: 21) และในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2540-2544) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ว่า ให้ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการศึกษาและฝึกอบรมให้มีประสิทธิภาพโดยสนับสนุนการกระจายอำนาจการจัดการศึกษาทุกระดับให้มีความคล่องตัว เปิดโอกาสให้ครอบครัว ชุมชน และท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการบริหารการศึกษาได้อย่างเป็นรูปธรรม (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2539: 25)

นอกจากนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ยังได้กำหนดไว้ในมาตรา 289 ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีสิทธิที่จะจัดการศึกษาอบรม และฝึกอบรมตามความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่นนั้น และเข้าไปมีส่วนร่วมจัดการศึกษาอบรมของรัฐ (กรมการปกครอง, 2543: 8-61) ซึ่งแสดงถึงเจตนารมณ์ในการกระจายอำนาจการศึกษา ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน 2 ลักษณะ คือ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิในการจัดการศึกษา

อบรมเองและมีสิทธิในการเข้าไปมีส่วนร่วมจัดการศึกษาอบรมของรัฐ และต่อมาเมื่อวันที่ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2542 ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งได้กำหนดไว้ อย่างชัดเจนในมาตรา 9 (2) และ (6) ว่า การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการจัดการศึกษาให้ ยึดหลักการกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น และยังได้กำหนดไว้ในมาตรา 40 ว่า ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษา ระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น และในมาตรา 41 ให้กระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินความพร้อมในการจัดการ ศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีหน้าที่ประสานและส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้ สามารถจัดการศึกษาสอดคล้องกับนโยบายและได้มาตรฐานการศึกษา รวมทั้งการเสนอแนะการจัดสรร งบประมาณอุดหนุนการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (สำนักงานคณะกรรมการการ ศึกษาแห่งชาติ, 2542: 6-26)

หลังจากนั้นได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการ กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน 2542 พระราชบัญญัตินี้ได้กำหนดนโยบายกระจายอำนาจการจัดการศึกษาให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไว้ในมาตรา 16(9) มาตรา 17(6) และมาตรา 18 ว่า ให้เทศบาล เมืองพัทยา องค์การบริหารส่วน ตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัดและกรุงเทพมหานครมีอำนาจหน้าที่ในการจัดการศึกษา (กรมการปกครอง, 2543: 85-103) ซึ่งในช่วงเวลาก่อนประกาศใช้กฎหมายดังกล่าว องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นที่มีบทบาทในการจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ ได้แก่ กรุงเทพมหานคร เทศบาลและ เมืองพัทยา ซึ่งจัดการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ยกเว้นกรุงเทพมหานครที่มีการจัดใน ระดับอุดมศึกษาด้วย สำหรับองค์การบริหารส่วนจังหวัด รัฐไม่มีนโยบายให้จัดการศึกษา ส่วนองค์การ บริหารส่วนตำบลก็ยังมีบทบาทด้านศึกษาน้อย

หากพิจารณาตามความในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 มาตรา 67 (5) ที่ได้กำหนดให้ อบต.มีอำนาจหน้าที่ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (กรมการปกครอง, 2543: 151) ตามพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว อบต. จึงยังไม่สามารถจัดการศึกษาได้ เอง อย่างไรก็ตามเมื่อมีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 พระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติฉบับปัจจุบัน รวมทั้งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ที่ได้กล่าวแล้ว ในปัจจุบัน อบต. จึงสามารถ เข้าไปมีบทบาททั้งการจัดการศึกษาและการเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา

จากข้อมูลของกรมการพัฒนาชุมชน พบว่า ตั้งแต่ในปี 2542 อบต. ได้เข้ามามีบทบาท ในการจัดการศึกษามากขึ้น โดยมีการถ่ายโอนศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของกรมการพัฒนาชุมชนให้

อบต. และในปี 2544 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ ก็มีการถ่ายโอนกิจกรรมอาหารเสริม (นม) โครงการถ่ายโอนกิจกรรมอาหารกลางวัน และโครงการถ่ายโอนกิจกรรมการจัดการศึกษาก่อนประถมศึกษา (3 ขวบ) ให้ อบต. (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544 ข) สำหรับการดำเนินกิจกรรมสนับสนุนการพัฒนาการศึกษานั้น ส่วนใหญ่เป็นการรณรงค์ให้เยาวชนได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษาขั้นพื้นฐาน การประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการศึกษา การปรับปรุงบริเวณโรงเรียน อาคารสถานที่และสิ่งแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาการเรียนการสอน (พงษ์ศักดิ์ ศรีวรกุล, 2541) อย่างไรก็ตาม มีผู้วิจัย พบว่า อบต. ยังประสบปัญหาและอุปสรรคในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา เช่น มีงบประมาณจำกัด บุคลากรขาดความรู้ด้านการศึกษา การประสานงานระหว่างโรงเรียนกับ อบต. มีน้อย และขาดการวางแผนร่วมกัน (วิระพงษ์ เดชบุญ และคณะ, 2540: 65-68)

สืบเนื่องจากปัจจุบัน อบต. สามารถเข้าไปมีบทบาททั้งในการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมจัดการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนด อย่างไรก็ตาม บทบาทของ อบต. ในการจัดและการมีส่วนร่วมจัดการศึกษาจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นฐานที่เคยปฏิบัติอยู่เดิมของ อบต. ความคาดหวังของ อบต. และผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่เห็นว่า อบต. ควรเข้าไปมีบทบาทในการจัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาหรือไม่ อบต. มีความพร้อมมากน้อยเพียงใด และปัจจัยต่างๆ โดยเฉพาะในบริบทที่เกี่ยวข้อง มีลักษณะเกื้อหนุนหรือเป็นอุปสรรคต่อการจัดและการมีส่วนร่วมอย่างไร แต่จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่า มีการศึกษาเฉพาะที่เกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของ อบต. และส่วนใหญ่เป็นการศึกษาสภาพการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของ อบต. โดยยังเป็นการศึกษาที่จำกัดอยู่ในวงแคบไม่ครอบคลุมทั่วประเทศและยังไม่มีการวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของ อบต. ในการจัดการศึกษาโดยตรงซึ่งเป็นบทบาทหน้าที่ที่ อบต. กำลังดำเนินการ ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาบทบาทของ อบต. ในการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อให้ได้องค์ความรู้และข้อมูลพื้นฐานที่จะเป็นประโยชน์ต่อการเสนอแนะแนวทางในการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของ อบต.

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์บทบาทที่ อบต. ปฏิบัติจริง ในการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ตามการรับรู้ของ อบต. และผู้ที่เกี่ยวข้อง
2. เพื่อวิเคราะห์บทบาทของ อบต. ในการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ตามความคาดหวังของ อบต. และผู้เกี่ยวข้อง

3. เพื่อวิเคราะห์ความพร้อม ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการปฏิบัติ บทบาทการจัดการศึกษา และการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของ อบต.

คำถามในการวิจัย

1. อบต. มีบทบาทในการจัดการศึกษาระดับใด ประเภทใด รูปแบบใด และมีวิธีจัดการอย่างไร
2. อบต. มีบทบาทในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษาในระดับใด ประเภทใด รูปแบบใด เรื่องใด และด้วยวิธีการใด
3. ความคาดหวังของ อบต. เกี่ยวกับบทบาทของ อบต. ในการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเป็นอย่างไร
4. ความคาดหวังของผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับบทบาทของ อบต. ในการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเป็นอย่างไร
5. ความพร้อมของ อบต. ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเป็นอย่างไร

กรอบแนวคิดเบื้องต้นในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดกรอบแนวคิดเบื้องต้นในการวิเคราะห์บทบาทของ อบต. ในการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา ดังนี้

1. บทบาทของ อบต. ศึกษาในเรื่องบทบาทที่ปฏิบัติจริงและบทบาทที่คาดหวัง
2. บทบาทที่ อบต. ปฏิบัติจริง และความคาดหวังของ อบต. และผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับบทบาทของ อบต. ในการจัดและมีส่วนร่วมจัดการศึกษา ศึกษาในเรื่อง ระดับ ประเภท รูปแบบการจัดการศึกษา เรื่องที่ อบต. ดำเนินการในการจัดการศึกษา วิธีการหรือลักษณะที่มีส่วนร่วม และเรื่องที่มีส่วนร่วม
3. ความพร้อมของ อบต. ในการจัดการศึกษา ศึกษาในเรื่อง ระดับ ประเภท รูปแบบการจัดการศึกษา และเรื่องที่ อบต. ดำเนินการในการจัดการศึกษา ส่วนความพร้อมของ อบต. ในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา ศึกษาในเรื่อง ระดับ ประเภท รูปแบบการจัดการศึกษา วิธีการหรือลักษณะที่มีส่วนร่วม และเรื่องที่มีส่วนร่วม

4. ปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา ศึกษาในเรื่องปัจจัยเกี่ยวกับ อบต. ปัจจัยเกี่ยวกับสถานศึกษา และปัจจัยเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

บทบาทของ อบต. หมายถึง บทบาทที่ อบต.ปฏิบัติจริง และบทบาทที่คาดหวังให้ อบต. ปฏิบัติ

บทบาทที่ อบต.ปฏิบัติจริง หมายถึง กิจกรรมที่ อบต. กระทำหรือปฏิบัติจริงในการจัด และมีส่วนร่วมจัดการศึกษากับหน่วยงานอื่น ซึ่งอาจเป็นการปฏิบัติตามสิทธิและหน้าที่ของ อบต. หรืออาจเป็นการกระทำตามความเชื่อ ความคาดหวังและการรับรู้ของ อบต.

บทบาทที่คาดหวัง หมายถึง บทบาทที่ อบต. และผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา คาดหวังว่า อบต. ควรปฏิบัติในการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา

องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) หมายถึง หน่วยบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกิดขึ้นตามนโยบายการกระจายอำนาจสู่หน่วยการปกครองท้องถิ่นและโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537

การจัดการศึกษาของ อบต. หมายถึง การที่ อบต. ดำเนินการจัดการศึกษาโดยพิจารณาในเรื่อง ระดับการศึกษา ประเภทการศึกษา รูปแบบการจัดการ และวิธีการจัดการศึกษาของ อบต.

การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของ อบต. หมายถึง การที่ อบต. เข้าไปมีส่วนร่วมในการดำเนินงานจัดการศึกษาของสถานศึกษาหรือหน่วยงานอื่นที่จัดการศึกษา โดยพิจารณาในเรื่อง ระดับการศึกษา ประเภทการศึกษา รูปแบบการจัดการศึกษา วิธีการมีส่วนร่วม และเรื่องที่มีส่วนร่วม

รูปแบบการจัดการศึกษา หมายถึง การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย

การศึกษาในระบบ หมายถึง การศึกษาที่กำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและการประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

การศึกษานอกระบบ หมายถึง การศึกษาที่มีความยืดหยุ่น ในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการจัดการศึกษา ระยะเวลาของการศึกษา การวัดและประเมินผล ซึ่งเป็นเงื่อนไข

สำคัญของการสำเร็จการศึกษา โดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

การศึกษาตามอัธยาศัย หมายถึง การศึกษาที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเองตามความสนใจ ศักยภาพ ความพร้อม และโอกาส โดยศึกษาจากบุคคล ประสบการณ์ สังคมและสภาพแวดล้อม สื่อหรือแหล่งความรู้อื่นๆ

ผู้บริหารสถานศึกษา หมายถึง ผู้บริหารโรงเรียน และผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ (ศบอ.)

ผู้บริหารโรงเรียน หมายถึง ผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ . ครูใหญ่ ผู้ช่วยผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้ช่วยอาจารย์ใหญ่และผู้ช่วยครูใหญ่

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้วิธีวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive research) และการวิจัยจากกรณีศึกษา (Case study) โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

การวิจัยเชิงพรรณนา

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ อบต. ที่ตั้งขึ้นในปี 2538 จำนวน 617 แห่ง กลุ่มตัวอย่าง คือ อบต.จำนวน 242 แห่ง สำหรับผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ บุคลากรที่มีส่วนเกี่ยวข้องสำคัญกับการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมจัดการศึกษาของ อบต. คือ 1) ประธานกรรมการบริหาร อบต. จำนวน 242 คน 2) ปลัด อบต. จำนวน 242 คน 3) ผู้บริหารและผู้ช่วยผู้บริหารโรงเรียน สังกัดกรมสามัญศึกษา จำนวน 165 คน และสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จำนวน 290 คน 4) ผู้อำนวยการศูนย์บริการการศึกษานอกโรงเรียนอำเภอ จำนวน 162 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วยเครื่องมือ 2 ประเภท ได้แก่

1. แบบสอบถาม 3 ฉบับ ได้แก่ แบบสอบถามประธานกรรมการบริหาร อบต. และปลัด อบต. แบบสอบถามผู้บริหารโรงเรียน และแบบสอบถามผู้อำนวยการ ศบอ.
2. แบบสำรวจข้อมูล อบต.

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามและแบบสำรวจไปยังกลุ่มตัวอย่าง และขอให้กลุ่มตัวอย่างส่งคืนมาทางไปรษณีย์ ระยะเวลาเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือน กันยายน – ตุลาคม 2544

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้สถิติ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ และค่าเฉลี่ย

การวิจัยจากกรณีศึกษา

การศึกษาเฉพาะกรณีในส่วนนี้เป็นการวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลเจาะลึกในรายละเอียดต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์มากขึ้น และเป็นการตรวจสอบกับข้อมูลเชิงปริมาณ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกรณีศึกษาที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ อบต. ที่ได้จัดตั้งขึ้นในปี 2538 จำนวน 617 แห่ง กรณีศึกษามีจำนวน 2 แห่ง โดยพิจารณาเลือก อบต. ที่มีบทบาทด้านการศึกษามาก คือ อบต. ที่จัดการศึกษาเอง และมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของสถานศึกษาหรือหน่วยงานอื่นที่จัดการศึกษา จำนวน 1 แห่ง และอบต. ที่มีบทบาทด้านการศึกษาน้อย คือ อบต. ที่มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเท่านั้น จำนวน 1 แห่ง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ประกอบด้วยแนวการสัมภาษณ์ประธานกรรมการบริหาร อบต. ปลัด อบต. ผู้บริหารโรงเรียน และผู้อำนวยการ ศบอ. และแบบบันทึกการสังเกต

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้วิธีการหลัก 3 วิธี คือ การศึกษาเอกสาร การสังเกตโดยใช้ทั้งการสังเกตแบบมีส่วนร่วมและการสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วม และการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ

การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา สร้างข้อสรุปจากข้อมูลและการวิเคราะห์ส่วนประกอบ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

การวิจัยในเรื่องนี้จะมีคุณค่าทางวิชาการและการประยุกต์ใช้ ดังนี้

1. คุณค่าทางวิชาการ คือ ได้ข้อมูลเชิงประจักษ์เกี่ยวกับบทบาทของ อบต. ในการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ความคาดหวังในบทบาทของ อบต. และความพร้อมของ อบต. ในการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมจัดการศึกษาและข้อความรู้ในศาสตร์สาขาการบริหารการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา

2. คุณค่าในการประยุกต์ใช้ คือ ได้ข้อมูลและสารสนเทศที่ อบต. สามารถนำไปใช้ในการจัดการศึกษาและการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงศึกษาธิการสามารถนำไปใช้ในการส่งเสริมสนับสนุนให้ อบต. จัดและมีส่วนร่วมจัดการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐาน บรรลุตามนโยบายที่กำหนดไว้

การเสนอผลการวิจัย

การนำเสนอรายงานการวิจัย แบ่งเป็น 5 บท ประกอบด้วย บทที่ 1 บทนำ บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ บทที่ 5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากกรณีศึกษา และบทที่ 6 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ